

MISS SHERLOCK HOLMES

(Miss Private Eye)

Thriller in drie bedrijven

door

GEORGE BATSON

vertaling

M. Hendrix

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **MISS SHERLOCK HOLMES - MISS PRIVATE EYE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GEORGE BATSON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1951 by George Batson

Copyright renewed: © 1979 by Robert E. Delaney

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **14** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Mrs. Lawrence

Ted Dearing

Carol Carter

Mrs. Sheridan

Mr. Entlock

Dokter Patterson

Lucy Carraway

Russell

Phyllis Dearing

Jeffry Barnes

Mrs. Macready

Mrs. Sheridan D.E.

Callahan: 1e agent

Norton: 2e agent

DECOR:

Alle drie bedrijven spelen zich af in Mrs. Sheridans antiekzaak op Madison Avenue, New York. Een avond in oktober, in de tegenwoordige tijd.

Mrs. Sheridans antiekzaak beslaat de benedenverdieping van haar huis. De winkel is noch elegant, noch kostbaar ingericht en staat stampvol met allerlei voorwerpen van verschillende tijdperken. Er zijn wel voorwerpen van waarde in Mrs. Sheridans winkel, maar men moet ze weten te vinden. Op het moment is de winkel zelfs nog rommeliger dan anders; de gehele collectie van de Putnam-nalatenschap is aangekomen. De buitendeur, rechts midden, komt direct uit op de straat. Deze deur is gedeeltelijk van glas met een rolgordijn. Rechts van de deur bevindt zich een kleine etalage, die met gordijnen afgesloten kan worden en al even vol is als de winkel. Van een trappenhuis, midden achter, zijn een paar treden en een bordes zichtbaar en, draait verder weg in de muur. Een deur, links midden achter, leidt naar een kleine hall, en gaat naar de achterkant van het huis open. Deze deur is gewoonlijk open, de ingang half bedekt met Victoriaanse franje. Links een klein bureautje van Mrs. Sheridan, waarop kristallen flacons met drank gevuld en enige glazen. Links van het bureautje een muurkast. Links van het trappenhuis een deur naar de kelder. Rechts van de trap een open haard met aan elke kant een klein tafeltje, waarop verschillende snuisterijen. In de winkel zijn plafondlichten, evenals verschillende lampen. Wanneer de plafondlichten uit zijn, ontstaan er vreemde schaduwen in de winkel door het assortiment voorwerpen.

Verdere benodigdheden:

Een paraplustandaard naast de buitendeur, een muurtelefoon (*tussen trap en kelderdeur*), een grote pakkist rechts, kleeerhaken aan deur links, evenals een goedkope buste van Mozart en een brandkast. (*zichtbaar voor publiek*)

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat, is het 7 uur op een zaterdagavond in oktober. De enige klant in de winkel is Mrs. Lawrence, een gezet en majestueus societyfiguur. Ze onderzoekt voorwerpen op een tafel, en geeft daarbij gemengd reacties weer wanneer zij elk artikel voor inspectie opneemt.

De bel boven de straatdeur gaat over en Ted Dearing, jong, donker, met een gespannen uitdrukking op zijn gezicht, komt haastig binnen. Hij ziet Mrs. Lawrence, vermindert zijn gang terwijl hij naar de trap loopt, gaat deze dan haastig op. Mrs. Lawrence kijkt hem na, enigszins verschrikt, maar gaat dan weer verder met het zoeken naar koopjes. Carol Carter komt op van links. Ze draagt een winkeljas, is streng gekapt en zet zo nu en dan een bril op. Toch moet ze een aantrekkelijke verschijning zijn. Ze is koel, kalm en zakelijk.

CAROL: O, pardon, Mrs. Lawrence, ik wist niet dat u hier was.

Mrs. LAWRENCE: O... dag, Miss Carter. Ik kijk maar een beetje rond. Ik zie dat u nieuwe dingen hebt. (*wijst op een paar kandelaars*) O, wat mooi! Waar komen die vandaan, Miss Carter?

CAROL: Uit de Putnam-collectie, u weet wel, dat oude huis op Fifth Avenue.

Mrs. LAWRENCE: Het Putnam-huis? U bedoelt, waar... waar die moord is gebeurd?

CAROL: Ja, juist. Mrs. Sheridan heeft een heleboel van de dingen gekocht.

Mrs. LAWRENCE: Die vreselijke geschiedenis. Hoe die vrouw alleen in dat akelige grote huis heeft kunnen wonen... (*bij andere tafel*) En deze lampen! Die heb ik ook nog niet eerder gezien!

CAROL: Die zijn ook van Mrs. Putnam. Verzamelt u Delfts, Mrs. Lawrence?

Mrs. LAWRENCE: Delfts? Deze zijn niet Delfts, deze zijn Meissner.

CAROL: O, werkelijk? Ik...

Mrs. LAWRENCE: Je moet wel blind zijn om dat voor Delfts aan te zien, Miss Carter, in elk geval kleurenblind. Bovendien, de samenstelling, de uitvoering...

CAROL: Soms duizelt het me, er is zo veel te onthouden.

Mrs. LAWRENCE: Wat antiek betreft, beste kind, daarvoor moet je gevoel hebben. (*kijkt bedroefd rond*) Niet dat die arme Mrs. Sheridan niet een heleboel prullen hier heeft staan.

CAROL: Ze is zo goedgehartig, het is zo moeilijk voor haar om “neen” te zeggen als iemand binnenkomt om iets te verkopen.

Mrs. LAWRENCE: Nou, ik moet zeggen dat het er ook naar uitziet. Natuurlijk zijn er wel enkele goede dingen bij, als je ze er maar weet uit te pikken. (*probeert onverschillig te klinken*) Het bed waar het op is gebeurd, heeft Mrs. Sheridan dat ook gekocht?

CAROL: (*onschuldig*) Bed?

Mrs. LAWRENCE: Het bed waarop Mrs. Putnam werd vermoord. Is dat hier?

CAROL: Er is een bed achter, dat zou het kunnen zijn.

Mrs. LAWRENCE: Ik stel me voor dat het vol bloedspatten moet zijn. Ik heb gehoord dat ze nooit verwijderd kunnen worden, vooral niet wanneer het bloed is van iemand die vermoord is. Het kan natuurlijk een fabeltje zijn!

CAROL: Ik zou kunnen proberen die bloedspatten met schuurpapier eruit te...

Mrs. LAWRENCE: Houd op, ik zou het niet kunnen aanraken. Mijn zenuwen, weet u. Ja, ik neem de lampen. (*terwijl ze de lampen opzijzet*) Hoe lang werkt u hier, Miss Carter?

CAROL: Bijna twee weken.

Mrs. LAWRENCE: (*bekijkt collectie op tafel links van trap*) En hebt u al eerder in antiekwinkels gewerkt?

CAROL: (*zich een houding gevend*) Grote goedheid, ja, mijn hele leven. Bovendien kom ik van New-England; ons huis was vol kostbaarheden. Toen vader stierf waren wij genoodzaakt het te verkopen en al die prachtige dingen!

Mrs. LAWRENCE: Ach, wat een zonde! (*houdt bord in de hoogte*) Is dit niet een antiek Chinees bord?

CAROL: Eh... ja, dat is echt Chinees porselein, prachtig, vindt u niet?

Mrs. LAWRENCE: (*glimlacht liefjes*) Ja, ja, bijzonder mooi. (*men hoort een geluid boven*) Wat is dat?

CAROL: Mrs. Sheridans kamer is hierboven, ze zal iets nodig hebben.

Mrs. LAWRENCE: Arme stakker! Is ze nog steeds hetzelfde?

CAROL: Ik denk dat ze iets beter is.

Mrs. LAWRENCE: Wat denkt dokter Patterson dat haar eigenlijk mankeert?

CAROL: Overwerkt. Ik geloof niet dat zij ooit erg sterk is geweest.

Mrs. LAWRENCE: Als ze dokter Patterson heeft, krijgt ze in elk geval de beste behandeling die mogelijk is. Die man werkt zo kalmerend, hij is zo knap en hij is bovendien ook een buitengewone dokter. En dan al het liefdadig werk dat hij doet! (*neemt Mozartbuste van de*

tafel, trekt een gezicht en zet haar weer neer) Gelukkig, nietwaar? Ik bedoel, dat u juist hier kwam werken, toen zij ziek werd.

CAROL: Ze was zo goed voor me. Ik kwam voor een van de kamers boven en toen ze hoorde dat ik een betrekking zocht, besloot ze mij als hulp voor de winkel aan te nemen. Er is niets dat ik niet voor haar zou doen!

Mrs. LAWRENCE: Daar ben ik zeker van. Ze is goedhartig. Er zijn maar weinig mensen waar je dat van kunt zeggen. *(opent tas)* Ik zal de lampen nu betalen en dan wilt u ze wel voor mij wegzetten, hè? *(men hoort een vaag geluid van onweer)* O, grote goedheid, gaat het regenen?

CAROL: Het is misschien alleen maar een bui.

Mrs. LAWRENCE: Wilt u tegen Mrs. Sheridan zeggen dat ik naar haar heb gevraagd? *(weifelend)* Eigenlijk heb ik nog een ogenblikje. Zou... zou ik haar even kunnen zien?

CAROL: Het spijt mij heel erg, maar dr. Patterson heeft mij uitdrukkelijk verboden iemand bij haar toe te laten.

Mrs. LAWRENCE: O, wat jammer! Hoeveel kosten de lampen?

CAROL: Negen dollar per stuk, Mrs. Lawrence.

Mrs. LAWRENCE: *(kijkt in tas)* Het spijt mij heel erg, maar ik heb alleen een vijftig-dollarbiljet bij me.

CAROL: O, dat is niets, ik kan het waarschijnlijk hiernaast wel even wisselen, *(terwijl Mrs. Lawrence haar het biljet overhandigt)* in het café.

Mrs. LAWRENCE: *(terwijl Carol haastig naar de straatdeur gaat)* Het spijt me heel erg dat ik u zo veel moeite veroorzaak.

CAROL: *(opent deur en onder afgaan)* O, het is helemaal geen moeite. *(als Mrs. Lawrence alleen is, aarzelt ze een ogenblik, gaat naar de deur, ziet dat Carol weg is, haast zich naar trap, aarzelt weer en roept dan: Mrs. Sheridan, Mrs. Sheridan! Zij kijkt weer zenuwachtig rond, zal juist naar boven gaan als Carol de deur opent en weer binnenkomt. Mrs. Lawrence doet alsof ze bezig is met voorwerpen op de tafel naast de trap)*

Mrs. LAWRENCE: O, al zo vlug terug, Miss Carter?

CAROL: Is dat niet dom van me, ik had wisselgeld in de zak van mijn jas. *(gaat naar Mrs. Lawrence en geeft haar geld terug)*

Mrs. LAWRENCE: Dank u. Ik zal mijn chauffeur maandag de lampen laten ophalen. *(weer nonchalant)* Die jongeman, is dat een nieuwe bewoner?

CAROL: Jongeman?

Mrs. LAWRENCE: Ja, ik bedoel dat tamelijk goed uitziend jongmens, dat een paar minuten geleden naar boven ging.

CAROL: O, die. Hij en zijn vrouw zijn kortgeleden hier boven komen wonen. Ze hebben twee kamers op de bovenste verdieping.

Mrs. LAWRENCE: O? Hij deed net alsof er iemand achter hem aan zat. *(gaat naar deur)* Ik zie u dan wel weer volgende week, Miss Carter.

CAROL: Dank u wel, Mrs. Lawrence.

Mrs. LAWRENCE: Wilt u vooral tegen Mrs. Sheridan zeggen dat ze vrienden heeft, die zich bezorgd over haar maken?

CAROL: O, dat zal ik zeker doen. Dag, Mrs. Lawrence, dank u nog wel. *(Mrs. Lawrence gaat met groot gebaar de winkel uit, Carol kijkt haar na, glimlacht, doet haar na en gaat dan haastig naar de telefoon. Ze doet er een muntstuk in en draait haastig een nummer. Ze spreekt)* Hallo... hallo... kan ik spreken met... *(Mrs. Sheridan verschijnt op de trap. Ze is een lief, tenger vrouwtje in een eenvoudig negligé. Carol, met de rug naar haar toe, schrikt, doet alsof ze haar niet heeft gehoord. Haar stem wordt beleefd en zakelijk. Spreekt)* Ja, alle Putnam-artikelen zijn ontvangen... O, de mannen waren erg behulpzaam. Het heeft twee dagen geduurd om alles hier te krijgen... Het is wel stampvol, maar wij hebben toch voor alles een plaats gevonden. Ik kan u niet genoeg danken voor uw moeite... Ja, ik weet zeker dat Mrs. Sheridan weer van uw diensten gebruik zal maken. Er is eigenlijk nog een kist met boeken, die wij er graag zo gauw mogelijk uit willen hebben... O, prachtig. Dank u wel. *(hangt op, keert zich om, doet verwonderd)*

Mrs. SHERIDAN: *(onderaan trap)* Alsjeblieft, Carol, word nou niet boos op me, maar ik verveelde me daarboven zo. Steeds maar in bed te liggen, naar het plafond te moeten kijken, luisterend naar de bel hier beneden...

CAROL: Wat zal dr. Patterson hier wel van zeggen?

Mrs. SHERIDAN: Phoe, dr. Patterson! Als dokters alles weten, waarom worden mensen dan ziek? Hij zal het natuurlijk niet goedvinden, maar ik voel me veel beter. Laat me alsjeblieft voor een paar minuten hier beneden blijven.

CAROL: Maar alleen dan een heel kort ogenblikje, hoor!

Mrs. SHERIDAN: Zo, dus de Putnam-collectie is al hier, hè? Ik ben zo nieuwsgierig om alles te zien.

CAROL: Ik heb nog geen gelegenheid gehad om er een beetje orde in te brengen, misschien morgen als we gesloten zijn. Als je alles goed bekijkt, zou ik haast zeggen dat Mrs. Putnam zelfs papieren zakken, stukjes touw en de inhoud van haar rolschuier heeft bewaard.

Mrs. SHERIDAN: *(een oud theaterprogramma uit een vat oppikkend)*

En vergeet niet het programma van Ben Hur! Maar enfin, wij zullen alles rustig uitzoeken zodra ik weer beter ben. Ik weet zeker dat ik een koopje aan alles heb gehad.

CAROL: Ik hoop het. Het zijn natuurlijk niet mijn zaken, maar waarom verkoopt u niet alleen heel bijzondere artikelen, zoals die andere speciaalzaken hier op Madison?

Mrs. SHERIDAN: Omdat ik alles mooi vind. Denk eens aan de verhalen, die men zou horen wanneer deze dingen zouden kunnen spreken. Het zou reusachtig interessant zijn. *(bij tafel)* Dit beeldje bijvoorbeeld, was in de slaapkamer toen die arme Mrs. Putnam dood werd gevonden. Als het kon spreken, zou het ons alles van de misdaad kunnen vertellen; wie het heeft gedaan en misschien zelfs waarom. Het zag de moordenaar de kamer insluipen, waar de arme vrouw lag te slapen. Het zag hem het mes nemen en haar de keel doorsnijden en het stond daarna hulpeloos toe te kijken terwijl hij haar kamer doorsnuffelde. Wat zou het veel gemakkelijker zijn voor de politie als meubelen konden spreken!

CAROL: Maar dat is nu eenmaal niet mogelijk. En maakt u zich zelf nu niet van streek door aan die vreselijke moord te denken. Ik krijg er zelfs kippenvel van.

Mrs. SHERIDAN: Zelfs jij, Carol?

CAROL: Ja, en terwijl ik nog wel in Chicago ben opgegroeid, waar een moord aan de orde van de dag is.

Mrs. SHERIDAN: *(bij straatdeur)* Ik beloof je, ik zal er geen woord meer over reppen. Hoe is het vanavond geweest?

CAROL: *(bezig voorwerpen te arrangeren)* Stil... maar het is zaterdagavond, dan gaan de meeste mensen uit.

Mrs. SHERIDAN: Ja, ik wist dat het stil was. *(kijkt naar bel boven deur)* Ik heb de bel bijna niet gehoord.

CAROL: O, ja, Mrs. Lawrence was nog hier. Ze heeft die lampen gekocht. Ik weet niet wie ze liever ziet: u of dr. Patterson.

Mrs. SHERIDAN: O, alsjeblieft, laat haar niet bij me, al dat gepraat... *(draait zich om, neemt winkel in zich op)* Het is toch zoveel prettiger hier in de winkel dan daar boven. Ik wou dat ik hier kon blijven.

CAROL: Nou, dan nog even! Maar hebt u wel gegeten?

Mrs. SHERIDAN: Ik heb er iets van genomen. *(omdat Carol haar aankijkt)* Ach, Carol, wees niet boos op me, maar ik had heus geen honger.

CAROL: Misschien heb ik het niet lekker genoeg klaargemaakt!

Mrs. SHERIDAN: Dat is onzin. Je kookt uitstekend, ik heb alleen geen eetlust.

CAROL: Maar...

Mrs. SHERIDAN: (*naar haar toegaand*) De bouillon was heerlijk. Ik zou er nog graag wat van hebben voordat ik ga slapen.

CAROL: Dat is goed. Maar ik kan niet begrijpen waar u de kracht vandaan haalt om op te staan. De laatste dagen hebt u...

Mrs. SHERIDAN: (*wijst op pakkist*) Deze is zeker voor de boeken?

CAROL: Ja, ik heb hem al van een adres voorzien.

Mrs. SHERIDAN: Carol, je bent buitengewoon. Ik heb nog nooit iemand gehad die zo geschikt was.

CAROL: (*een beetje verlegen*) Ik... ik heb plezier in mijn werk.

Mrs. SHERIDAN: Ik dank mijn gelukkig gesternte voor de dag dat je hier binnenkwam. (*Naar bureau gaand*) Was er geen post vandaag, Carol? Ik dacht dat mijn nichtje misschien mijn brief had beantwoord. Maar ze zal haar oude tante vergeten, want ze is nog zo jong en wordt waarschijnlijk teveel in beslag genomen door haar pretjes.

CAROL: U zult zeker spoedig van haar horen.

Mrs. SHERIDAN: Je hebt toch mijn brief wel gepost, nietwaar?

CAROL: Ja, natuurlijk, Mrs. Sheridan.

Mrs. SHERIDAN: Ze is toch zo'n schat van een meisje, ze werkt in een museum, weet je?

CAROL: Ja, dat hebt u me verteld.

Mrs. SHERIDAN: Niet dat ze het nodig heeft! Want ze heeft een zeer goed inkomen en wanneer ze 23 jaar is, krijgt zij een grote erfenis. Denk eens in, bijna een miljoen dollar!

CAROL: Daar denk ik liever niet aan!

Mrs. SHERIDAN: Wat zou jij met een miljoen dollar doen?

CAROL: Mrs. Sheridan, houdt u alsjeblieft op, want dan slaap ik geen nacht meer. Zo gaat het altijd met mij... (*maakt haar werk af kijkt naar deur*) Ik geloof dat het een beetje regent.

Mrs. SHERIDAN: In elk geval zijn de straten erg verlaten. Waarom sluiten wij niet?

CAROL: Het is wel nog erg vroeg, maar aan de andere kant heb ik nog een massa te doen.

Mrs. SHERIDAN: (*lief glimlachend*) Natuurlijk, Mr. Entlock zou nog even kunnen komen! Sinds jij hier werkt lijkt het wel alsof hij hier iedere avond wat te doen heeft.

CAROL: Laat ik u dadelijk verzekeren, dat Mr. Entlock alleen geïnteresseerd is in antiek zilver en sieraden.

Mrs. SHERIDAN: Daar ben ik niet zo zeker van!

CAROL: Hij heeft me wel uitgenodigd om met hem bij maanlicht in het park te wandelen. Hij schijnt een natuurmens te zijn.

Mrs. SHERIDAN: Tot op zekere hoogte. (*Dearing komt de trap af*)

DEARING: Mrs. Sheridan...

Mrs. SHERIDAN: Ja, Mr. Dearing?

DEARING: Ik... er zijn enkele dingen buiten van me aan de drooglijn. U hebt er toch niets op tegen dat ik ze even binnenhaal? Het gaat regenen.

Mrs. SHERIDAN: Natuurlijk niet. Maar ik ben bang dat u zich zult moeten haasten, want het regent al.

DEARING: Dank u wel. *(haast zich naar deur links en gaat af)*

Mrs. SHERIDAN: *(hem nakijkend)* Wat een nette man, hè? Het is het aardigste echtpaar, dat ik ken. Je hoort nooit iets van hen.

CAROL: Ik geloof dat zijn vrouw aan een roman werkt en daarom mag hij waarschijnlijk zijn mond niet opendoen.

Mrs. SHERIDAN: Het zijn prima huurders. Ik ben je dankbaar dat je hen hebt gevonden.

CAROL: Ik heb ze niet gevonden, zij kwamen hier binnengewandeld.

Mrs. SHERIDAN: En dan Mr. Entlock! Die heb ik ook door jou gekregen! Ik moet altijd lachen om de gekke excuses die hij geeft voor zijn bezoeken hier!

CAROL: Mrs. Sheridan, u overschat beslist mijn capaciteiten.

Mrs. SHERIDAN: Nee, Carol, dat doe ik niet. Je bent een heel mooi meisje, alleen is je haar een beetje te streng gekapt en die bril...

CAROL: *(haalt schouders op)* Het is een gemakkelijk kapsel en de bril heb ik beslist nodig... omdat mijn ogen zo slecht zijn. *(dan vriendelijk maar krachtig)* Maar waarom gaat u niet als een goede patiënte naar boven naar bed, in plaats van me hier schoonheidswenken te geven?

Mrs. SHERIDAN: Omdat ik het vreselijk vind een patiënte te moeten zijn, goed of slecht. *(de buitendeur gaat open en Mr. Entlock komt binnen. Hij is een knap uitziend man van ongeveer 40 jaar, spreekt weifelend en zalvend)*

ENTLOCK: Goedenavond, Miss... *(verrast)* Mrs. Sheridan! Dat is geweldig, de invalide weer op?

Mrs. SHERIDAN: Goedenavond, Mr. Entlock. Ja... ik verveelde me daarboven zo, zo weg van mijn zaak en mijn vrienden, ik moest beneden komen.

ENTLOCK: Ik weet natuurlijk niet hoe de dokter erover denkt, maar voor mij is het een genoegen u weer te zien. En u ziet er zo goed uit! *(tot Carol)* Waar of niet?

Mrs. SHERIDAN: Maar ik denk, dat ik nu maar naar boven ga, want ik voel me eigenlijk een beetje moe.

ENTLOCK: Mrs. Sheridan, voordat u gaat, zoudt u mij dan een plezier willen doen? Ik houd er niet van om dingen van waarde in mijn

kamer te laten. Niet dat ik iets van veel waarde heb, maar dit heb ik vandaag opgepikt en... *(haalt een klein pakje uit zak, maakt het open en laat diamanten broche zien)*

Mrs. SHERIDAN: O, wat prachtig!

CAROL: *(naar hen toegaand)* Is dat echt?

ENTLOCK: Nee, een goede imitatie. Die zestiende-eeuwse goudsmiden waren toch experts, maar onder een loep zou je toch direct het verschil kunnen zien. *(tot Mrs. Sheridan)* Zou u er iets op tegen hebben om het in uw brandkast te bewaren, Mrs. Sheridan?

Mrs. SHERIDAN: Welnee, ik ben blij dat dat gekke ding ergens goed voor is. *(terwijl hij haar de broche overhandigt)* Alles wat erin is, is van u, behalve dan mijn verzekeringspolis. *(zij gaat naar de brandkast)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto